

ERMOLDI NIGELLI¹³

PROLOGUS.

REGIA ERMOLDI. (*)

E ditor (1), ætherea splendes qui Patris in arc
 R egnator mundi, fautorque, Redemptor, & aucto
 M ilitibus dignis referas qui Regna poloru
 O lim conclusos culpa parientis Avern
 L uminis æterni revehis qui Christe tribuna
 D avid psalmicanus prælagâ carminis illu
 V oce prius modulans, dudum miranda relat
 S acra futurorum qui promsit dogmata vate
 C onfer rusticulo, quo possim Cæsaris in ho
 E ximii exiguo modulariter poscito (2) rit
 C armine gesta loqui. Nymphas non deprecor istu
 I nsani quondam ut prisca fecere perit
 N ec rogo Pierides, nec Phœbi tramite (3) lime
 I ngrediar capturus opem, nec Apollinis alm
 T alia cum facerem (4), quos vana peritia lusi
 H orridus & teter depressit corda (5) Vehemot
 L imina siderei potius peto luminis, ut So
 V erus iustitiæ dignetur dona precat
 D edere: namque mihi non flagito versibus hoc, quo
 O mnia gestorum percurram pectine parv
 I n quibus & magni possunt cessare (6) magistr
 C æsaream flectant aciem, sed cantibus huc hu
 I ncipiam celebrare. Fave modò Christe precant
 C armina, me exilio pro quâs nunc Principis ab ho
 A uxilium miserando levet, qui celsus in aul
 E rigit abjectos, parcit peccantibus, atqu
 S pargit in inmensum clari vice lumina Soli
 A lta regis Christi Princeps qui maxime sceptr
 R ex *Hludovice* pie, & pietatis munere Cæsa
 I nsignis meriti, præclarus dogmate Christ
 S uscipe gratanter, profert quæ dona *Nigellu*
 A usubus (7) acta tamen qui tangere carmine vestr
 R egis ob æterni vestro qui pectore sempe
 M ansit amor. Cæsar famulum relevato cadente
 A ltitonans Christus vos quo sublimet in æthr

E
R
M
O
L
D
U
S
C
E
C
I
N
I
T
H
L
U
D
O
I
C
I
C
A
E
S
A
R
I
S
A
R
M
A.

(*) Inscriptio à secunda manu adposita.

(1) Tenebroso verbo sua exorditur Ermoldus. Pro *Conditor* usurpata vox videtur; quamquam potius suspicor pro *Editor* scriptum fuisse a Poeta *Editus*, aut *Edite*, pro *Natus*, sive *Nate*. Is enim Christum alloquitur.

(2) Pro *postulato*. Infra habet *pectine parvo*, ita ut de ea voce dubitem. (3) Lambecius edidit *lumen*. At MSus Codex manifeste habet *limen*: neque aliter legendum persuadet *ingrebar* subsequentis verius.

(4) Immo *facere*, ut sit sensus: quum Ethnici hoc facerent, eorum corda obtenebravit Satan.

(5) Pro *Bebemoth*, idest Diabolus: ita enim hanc bestiam a Scripturis sacris memoratam Veteres allegorice sunt interpretati. (6) Pro *deficere*. Scripsit fortasse Nigellus *certare*.

(7) An potius *ausus*, quod poscere videtur sublequens *tangere*?